

det Gne; og dernæst er der foregaaet en anden Ting, der er af den største Vigtighed, nemlig at Tjenestetiden er bleven saa overordentlig meget kortere, indskrænket til omtrent en Trediedel af, hvad den tidligere var; det er det Andet. Man behøver ikke at anstrenge sin Skarpsindighed saa meget for at udfinde det. Naar i Dyrigt det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds mente, at Krumslutning og staaende Arrest kom gausse ud paa Et, og at man lige saa godt kunde beholde Krumslutningen, ja, endog syntes at give den Fortrinet for staaende Arrest, navnlig, saa vidt jeg forstod ham, fordi denne fuldt saa meget medførte en Indeslutning, maa jeg bemærke, at der er en overmaade væsentlig Forskjel paa disse Straffe. Krumslutningen er en Straf, som ikke er uden Betænkelighed i lægelig Henseende, i Henseende til Sundheden, hvorimod alle Lægeautoriteter ere enige om, tror jeg, at staaende Arrest, anvendt inden for visse Grændser, ikke er skadelig for Sundheden under almindelige Forhold, og derhos er der den Ting, at Krumslutningen er en saa grimme uligelig Straf, idet den for nogle Mennesker, som have Bøielighed i Legemet, Ingenting er, hvorimod den for andre kan være en overordentlig haard og grusom Straf. Jeg tror derfor, at der i Sandhed er Grund til at bibeholde disse Straffe. Jeg havde vel ikke ventet, men dog et Dieblif havt noget Haab om, at man i Stedet for med en saadan Hestighed at angribe disse meget saa Levninger, der blive tilbage af kraftige, kortvarige og stærkt virkende Straffe, vilde have anerkjendt det overordentlige Fremskridt, som gjøres ved dette Lovforslag, idet det jo fuldstændigt affaffer legemlig Tugtelse til Lands og i en meget betydelig Grad indskrænker den til Søs, affaffer Krumslutning og indfører staaende Arrest i Stedet for. Jeg har af disse forskjellige Grunde ikke troet, hvor behageligt det end naturligvis vilde have været mig, at kunne slutte mig til de Fordringer, der ere opstillede. Jeg har overfor Hærens og

Flaadens Befalingsmænd ikke troet at turde driste mig til at gaa bort fra de omhandlede Straffe, og det er ogsaa kun med nogen Modvillie, at jeg har sluttet mig til det Mæglingforslag, der er opstillet under Nr. 32 til §. 39. Det er forekommet mig, at den hele Tanke, som paa en Maade ligger til Grund derfor, nemlig den at betinge Anvendelsen af disse forskjellige Straffe af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, i sig selv er en ufund Tanke, en ikke rigtig god Tanke. Det er forekommet mig, at man her for at opnaa et lille Maal valgte et overordentlig stort og haardt Middel, naar man for at opnaa at kunne sætte en Mand i tre Timer i staaende Arrest fandt det nødvendigt, at han skulde være nedsat i de Meniges 2den Klasse og være underkastet alle de Følger, som deraf flyde for hans Vre og for hans Ansæelse mellem Kammerater og Andre. Det forekommer mig — og jeg tror, at jeg tør i denne Henseende tale for to andre Medlemmer af Mindretallet — at være lidet hensigtsmæssigt og at maatte føre til, at enten vilde disse Straffemidler, hvis Nødvendighed man dog indirekte har anerkjendt, komme overmaade lidt til Anvendelse, fordi man vil krynke sig ved at bruge saa haardt et Gjennegangsled som det at nedsætte i de Meniges 2den Klasse, eller ogsaa vil der blive viist en overordentlig Haardhed imod de Paagældende, nemlig, hvis man hyppig vilde gjøre Brug af Retten til at nedsætte i 2den Klasse, en Haardhed, som navnlig under vore Forhold vilde blive meget fremtrædende, da det ved den korte Tjenestetid i Reglen ikke vil lykkes den Paagældende at arbejde sig op igjen i 1ste Klasse, men en Mand, som er bleven berøvet Kofarden under Uddannelses-tiden, maasse maa møde næste Aar i Leiren uden Kofarde, skjøndt han i Mellem-tiden er bleven et meget stifteligt Menneske. Jeg har fundet denne Ordning ikke i sig selv heldig, men i den Tanke mulig, der ved at opnaa Enighed imellem Udvalgets Medlemmer indbyrdes og mellem Udvalget og Ministeren,